

پرسش ۳۲۰: آیا امکان دارد برای من هم کرامت اتفاق بیافتد و به آن چه که در سینه پنهان دارم به من خبر داده شود؟

السؤال / ۳۲۰: بسم الله الرحمن الرحيم

أرجو أن يكون الجواب من السيد أحمد الحسن شخصياً:

ما معنى الحسن، هل هو اسم الأب أم هو لقب، وكيف؟ مع الدليل رجاءاً (كذا).

ما معنى الظهور والإعلان ثم الغيبة، وهل الظهور كان حسب التوقيت أي بعد تمام العدة التي يتحقق معها النصر، وما الحكمة من الغيبة؟

هل الكرامة ممكنة معي على سبيل المثال، إخباري بما أكنه في صدري الآن من سؤال؟

بماذا تنصحنى شخصياً؟ لأنني والله العالم أعز شيء عندي هو ديني، وجزاك الله خير الجزاء.

المرسل: الحسيني - طالب حوزة - استراليا

بسم الله الرحمن الرحيم

تقاضا دارم شخص احمد الحسن به سؤال من پاسخ دهد:

معناى «الحسن» چیست؟ آیا الحسن اسم پدر است یا لقب؟ و چگونه؟ لطفاً با دلیل.

معناى ظهور، اعلان و سپس غیبت چیست؟ و آیا ظهور طبق «وقت» است یعنی

پس از تمام شدن مدت زمانى که با آن، پیروزی محقق می‌شود؟ و در غیبت، چه

حکمتى نهفته است؟

آیا امکان دارد که در مورد من هم کرامت اتفاق بیافتد؟ مثلاً به من خبر داده شود که

الآن چه سؤالی در سینه پنهان دارم؟

نصیحت شما برای شخص بنده چیست؟ زیرا خدا می‌داند که عزیزترین چیز برای

من دینم است. خداوند به شما جزای خیر دهد!

فرستنده: حسینی - طلبه‌ی حوزة - استراليا

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

**والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة
والمهديين وسلم تسليماً.**

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و
سلم تسليماً.

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُوَفِّقَكَ لِكُلِّ خَيْرٍ، وَأَنْ يَأْخُذَ بِيَدِكَ إِلَى صِرَاطِهِ الْمُسْتَقِيمِ. أَمَا
إِذَا كُنْتَ تَبْحَثُ عَنْ آيَةٍ غَيْبِيَّةٍ تَدَاكُ عَلَى الْحَقِّ فَهَذِهِ مِنْ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
فَاطْلُبْهَا مِنْهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَ أَنْ تَتَقَدَّمَ خَطْوَةً بِاتِّجَاهِ بَابِهِ وَتَقِفْ فِي بَابِهِ مُنْتَظِرًا
فَضْلَهُ، عِنْدَهَا سَتَأْتِيكَ آيَةٌ؛ لِأَنَّكَ طَلَبْتَهَا بِالْعَمَلِ وَالْإِخْلَاصِ، لَا بِالْقَوْلِ فَقَطْ
وَأَنْتَ تَعْطِيهِ ظَهْرَكَ وَلَا تَبَالِي بِهِ ثُمَّ تَرِيدُ مِنْهُ أَنْ يُعْطِيَكَ آيَةً وَيَقْهَرِكَ عَلَى
الْإِيمَانِ، فَهَذَا لَمْ يَكُنْ فِيمَا مَضَى وَلَا يَكُونُ الْآنَ وَلَا يَكُونُ فِيمَا يَأْتِي، وَقَدْ
بَيَّنْتَ عِلَّةَ هَذَا الْأَمْرِ. فَالْإِيمَانُ لَا يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ مَادِيًا. مُحَضًّا، بَلْ هَذَا لَا
يَكُونُ إِيْمَانًا إِنَّمَا هُوَ قَهْرٌ عَلَى التَّصْدِيقِ لَا غَيْرَ، وَلَمْ يَقْبَلْ إِيْمَانٌ فَرَعُونَ
لِهَذَا وَقَدْ بَيَّنْتَ هَذَا الْأَمْرَ فِي أَكْثَرِ مِنْ كِتَابٍ.

از خداوند مسئلت دارم که شما را بر هر خیری موفق بدارد، دست شما را بگیرد و به
راه مستقیمش در آورد. اگر به دنبال یک نشانه‌ی غیبی هستی که شما را بر حق
رهنمون سازد، بدان که این امر از جانب خداوند سبحان و متعال است؛ آن را از خداوند
طلب نما، پس از آن که قدمی به سمت بارگاه او برداشتی و در انتظار فضل و کرم او در
درگاهش توقف نمودی آن هنگام نشانه به سراغت می‌آید؛ چرا که شما آن را با عمل و
اخلاص طلبیده‌ای، نه فقط با گفتار، و نه این که به او پشت کنی و به او بی‌اعتنا باشی
و سپس از او آیه و نشانه‌ای بخواهی که تو را بر ایمان مجبور سازد. چنین چیزی نه در
گذشته بوده است و نه اکنون و نه در آینده خواهد بود. دلیل این موضوع را بیان کرده‌ام؛

ایمان نمی‌تواند مادّی محض باشد؛ حتی چنین ایمانی را اصلاً نمی‌توان ایمان نامید و فقط اجبار بر تصدیق است و لاغیر. به همین دلیل ایمان فرعون پذیرفته نشد و من این مطلب را در چند کتاب تشریح نموده‌ام.

**وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَمُنَ عَلَيْكَ بِصَلاَحِ دِينِكَ وَأَخْرَتِكَ، وَأَنْ يَجْنِبَكَ شِرَاكِ
إِبْلِيسَ (لَعْنَهُ اللَّهُ) وَجَنَدَهُ مِنَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ.**

أحمد الحسن - ۱۴۳۰ هـ ق

از خداوند مسئلت می‌نمایم که بر شما به صلاح دین و آخرت منّت نهد و شما را از ریسمان‌های وسوسه‌ی ابلیس که لعنت خدا بر او باد و لشکریان انس و جنّش، به دور دارد.

احمد الحسن - ۱۴۳۰ هـ ق

